

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zmislu §. 17. društvenih pravil sklicuje se

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„Národne Tiskarne“

na dan 23. aprila 1893. leta

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Národne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Národne Tiskarne“ za l. 1892.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividende.
4. Volitev pregledovalcev računov.
5. Dopolnilne volitve.
6. Posamezni nasveti.

OPOMNJA: §. 16. Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svoje delnice vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico uložiti.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Kislo grozdje.

V Ljubljani, 17. aprila.

Konservativna, rectius ultraklerikalna stranka čutila je potrebo izdati v očigled mestnim volitvam poseben manifest, v katerem opravičuje v visokodonečih besedah svojo abstinencijo gledé teh volitev in s tem svojo onemoglost v slovenski metropoli. Nova ta ideja ni, kajti iste taktike držé se tudi drugod abdicirane stranke. Francoski monarhisti, našim klerikalcem izvestno najsimpatičnejša francoska stranka, že celih dvajset let prorokujejo v takih manifestih, da se bo republika sama uničila liki škorpion in vendar je republičanska ideja zmagnosno prodrila v zadnje francosko selo in danes je vsakemu resnemu politiku jasno, da je za vedno odzvonilo v Franciji burbonom in bonapartistom in da je zadnjim že zdavna preкисло grozdje republičansko. Istotako postopala je pri nas do zadnjega časa bankerotna nemčurska stranka, odkar jej je postalo pre-

kislo grozdje slovensko. Ako se je torej sedaj tudi naša Missia-Mahničeva stranka poprijela te sicer jako priljubljene, a tudi jako naivne taktike, tedaj nam je to le vesel dokaz, da je že sama prišla do prepričanja, da je v Ljubljani odklenkalo njenim mračnjaškim nazorom in da za njo ni mesta tam, kjer odločujeta inteligencija in narodna razsodnost. Tako je moralo priti in tako prišlo bo povsod, ko bo prodrila narodna prosveta tudi v tiste slojeve naroda, ki jih je okovala ta stranka v tesne spone verskega, a nekrščanskega in protinarnodnega fanatizma.

Ker je pa motivacija tega „manifesta“ preznačilna za skrajno podlost v Ljubljani za vedno propalega Mahničevega klerikalizma, priobčujemo ga tu doslovno. Glasi se:

Meščanje!

Letošnje volitve v občinski zastop ljubljanski vodi „Slovensko društvo“ pod firmo „narodnega volilnega odbora“. To je odbor, — ono je njega društvo. Naravno je in dovolj znano vsakateremu opazovalcu lokalne politike v našem mestu, da so delujoče osebe v odboru člani ali vsaj pristaši „Slovenskega društva“. Načela so ena in ista. Zaradi tega so kandidati „narodnega volilnega odbora“ prav za prav kandidati skrivajočega se „Slovenskega društva“. Za letos spremenili so firmo, ker so oslabei in izvolili so si neko krinko, katera znači vsekako, da je postalo „Slovensko društvo“ baš polovičarsko. To je letos prvo znamenje, da je čreda že majhna.

Da se pa ta najnovejša naslovna zamena naših radikalnih nasprotnikov ne sme smatrati kot izraz mnenja 2593 volilcev, konstatujemo dejstvo, da se je volilnega shoda udeležilo komaj za dva odstotka vseh volilcev, in da so prav nujno, kakor v strahu postavljali kandidate skupno za vse tri razrede, ko bi vendar vsak mirno misleč človek pričakoval, da se bo to vršilo, kakor v prejšnjih letih, na raznih shodih redno po posameznih volilnih razredih. To je drugo znamenje, da je čreda že majhna. Gotovo so pa občinstvu še v spominu dogodki o priliki volitev v občinski zastop pred tremi leti in dvema letoma. Vsakemu dostojno mislečemu človeku se gabi, ako se spomni takratnih prizorov v Ljubljani še nepomnene nedoslednosti in surovosti. Takratni „narodni volilni

odbor“ vabil je v oklicu volilce, da naj složno volijo priporočane kandidate, ali zajedno agitoval je ravno ta „narodni volilni odbor“ proti nekaterim svojih kandidatov, ker so bili konservativci; tako so bili postavili naši nasprotniki takrat radikalne in nekaj konservativnih kandidate in sicer zato, da so počenjali s konservativnimi kandidati najzlobnejši manever, ki si ga more kdo misliti.

S takim nasprotnikom, ki nima poguma kazati pri vsaki priliki svojega prepričanja, in ki zatajuje s svojim bojazljivim polovičarstvom v sebi vsako možnost, s takim nasprotnikom nam ni treba računati, še manj pa se spuščati v boj; tak nasprotnik izgine prej ali slej sam s pozorišča.

Ravno to se mora zgoditi tudi s stranko, ki uporablja pri volitvah vse surove strasti, s katerimi razpolagajo gotovi slojevi človeštva, kakor se je to godilo pri občinskih volitvah pred dvema letoma od narodno-naprednega „Slovenskega društva“. Ako si stranka na dostojen način ne more za-se pridobiti volilcev, potem jej služi breznačajnost in če je treba, nova firma; ne bode jej torej več ostajalo dosti izbirati si še kaj odličnejših sredstev do zadnjega — do konkurza.

Nam ne kaže udeležiti se letošnjih volitev samo zato, da bi nekaj nas bilo prisiljenih podpisati se na napoved tega konkurza one stranke, katera **našaj napreduje**. Mi smo vedno trdili in še danes trdimo, da narodna-napredna stranka, ki ima sedaj ogromno večino v mestnem svetu, slabo gospodari ne brigajoč se za manjšino svojih tovarišev uradnikov, ki ž njo sedé v mestnem odboru. Skoraj bodo prišli tudi volilci sami do tega spoznanja ter si izvolili boljših zastopnikov, katerim je previdno gospodarstvo v občini na srcu in kateri ne skušajo imponirati pri vsaki priliki s puhlimi frazami.

Dobro gospodarstvo ni ono, katero izkazuje v računskem zaključku kak umetno sestavljeni prebitok; dobro gospodarstvo je tisto, katero z dovoljeno svoto varčno postopa za stvar, za katero je svota bila določena in na ta način kaj prihrani; če se torej namenjena stvar še ni izvršila, se tudi namenjena svota ne sme vporabljati za kako drugo reč, posebno ne v pokritje za tako podjetje, pri katerem se je vsled slabega gospodarstva prekoračil proračun. Tako se pa praktikuje pri naši občinski upravi.

LISTEK.

Gostilna ob véliki cesti.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)

Ob veliki B...ski cesti skoro v jednaki oddaljenosti od dveh ujezdih mest, skozi kateri vodi, stala je še nedavno obširna gostilna jako dobro znana mimo vozečim izvoščkom, tovorujočim mužikom, kupčijskim pomočnikom, meščanom trgčcem in v obče vsem mnogobrojnim in različnim potnikom, kateri vsak čas v letu preplavljajo naše ceste. Vsi so se ustavljali v tej gostilni. Le kaka pomeščiška kočija zaprežena s šestorico domaćih konj hitela je veličastno mimo, kar vendar ni vivalo niti kočijaža niti lakaja zadej, da ne bi nekim osobitim čustvom in zanimanjem pogledal na preznani prag; kako revše v razriti teležki in s tremi peticami (5 kopejk) v žepu pod pazduho napodilo je prišedši vstric bogate gostilne svoje utrujeno kljuse hiteč na prenočišče v selo k mužiku-gospodarju, pri katerem razven sena in kruha ne najdeš ničesar, a zato tudi nobene kopejke ne pla-

čaš. Razven svoje ugodne lege imela je gostilna, o kateri smo začeli pripovedovati, še mnogo prednostij: odlično vodo v dveh globokih kladezih s skripajočimi kolesi in železnimi vedri na lancih; prostorno dvorišče z lesenimi strehami na močnih stebrih; obilico dobrega ovsa v shrambi; toplo izbo z ogromno rusko pečjo, katere so se kakor gospodskih pečij dotikali dolgi povprečni dimniki, in konečno dve precej čisti sobici z rdeče-lilovimi, spodaj nekoliko raztrganimi tapetami po stenah, z lesenim, pobarvanim divanom, istotakimi stoli in dvema loncema geranija na oknih, kateri se sicer nista nikdar odpirali in sta bili temni od mnogoletnega prahu. Tudi druga udobstva imela je gostilna; — kovačnica bila je blizu, hrana po milosti tolste in rdeče kuharice, ki je kuhala jed ukusno in mastno in ni hranila zabele. Do bližnje krčme bilo je vsega polu rste; gospodar imel je ljubalni tabak, ki je, dasi mešan s pepelom, vendar nenavadno krepčal in prijetno šegetal nos — skratka mnogo je bilo vzrokov, da ni v tej gostilni nedostajalo različnih gostov. Priljubila se je potnikom — to je glavno; brez tega gotovo nobeno delo nima teka, priljubila pa se je najbolj radi tega, kakor so govorili v okolici,

ker je bil gospodar sam jako srečen in v vseh svojih namerah uspešen, dasi je sam malo zaslužil svojo srečo, ali komur gre — pa gre.

Gospodar je bil meščan, zvali so ga Naum Ivanovič. Rasti bil je srednje, debel, grbast in plečat, glavo je imel veliko, okroglo, lase mehke in že sive, dasi na videz ni štel nad štirideset let, obraz poln in svež, nizko a belo in ravno čelo in majhne, svetle, modre oči, s katerimi je jako čudno gledal; — izpod čela in ob jednom naglo, kar se precej redkokrat dogaja. Glavo je nosil vedno povešeno in redkokečaj jo je obračal, morda radi tega, ker je imel jako kratek vrat; hodil je hitro in majal ni z rokama. Kadar se je smejal, in smejal se je pogostoma, a brez glasu, prav za-se — odpirali sta se mu debeli ustni neprijetno in kazali vrsto ploskvih in bleščečih zob. Govoril je kratko in z nekakim čmernim zvokom v glasu. Brado je bril, a nosil se ni po nemški. Obleka njegova je obstajala iz dolgega popolnoma ponošenega kaftana, širokih blač in čevljev na goli nogi. Čestokrat ločeval se je od doma po svojih opravkih, in imel jih je mnogo — barrantal je s konji, najemal zemljo, imel vrte za zelenjavo, kupoval sadne vrte in v obče pečal se z

celo vsem spodnještajerskim županom in župnikom ukazovati, v katerem jeziku morajo uradovati, si je mislil, zakaj bi jaz ne mogel ukazati tudi posameznemu ubogemu dijaku, kako naj piše svoje ime. In res je zahteval od ubogega dijaka, da mora svoje ime pisati z nemškim pravopisom, češ, njegovo ime je nemško. Šele ko je ubogi dijak strogi inkviziciji s krstnim listom in drugimi javnimi listinami dokazal, da piše pravilno svoje ime, dovolil mu je mogočni ravnatelj milostno, da sme svoje ime še tudi dalje slovenski pisati. Dostaviti še moramo, da nam ni znano, da bi bil g. ravnatelj pred forum svoje stroge inkvizicije poklical katerega onih svojih dijakov, ki pišejo svoja imena s ... tschick, ... tscheck, ... igg, ... egg itd., ter od njega zahteval strog dokaz, da je njegovo ime pristno nemškega izvora.

Istotako se je pod vlado g. ravnatelja Končnika na Celjski gimnaziji pripetilo, da so od slovenskega dijaka, ki je pri krstu dobil madež pristno slovanskega krstnega imena, zahtevali, naj piše svoje ime ne samo z nemškim pravopisom, ampak naj je sploh ponemči. Ko je dijak odgovoril, da ne pozna kake nemške oblike svojega krstnega imena, prešturirali so učeni gg. profesorji in pismouki vse kalendarje, ter iskali nemško obliko dotičnega krstnega imena. A ker je bil ves trud zaman, ni preostalo drugega, kakor da so dijaku pustili ono ime, katero so mu roditelji pri krstu dali.

Res, vestno skrbijo g. ravnatelj in gg. profesorji na Celjski gimnaziji za blagor slovenskih dijakov.

Domače stvari.

Ivan Fischer †.

Iz Gornjega Grada prihaja nam tužna vest, da je tamošnji c. kr. notar in odlični rodoljub gosp. Ivan Fischer predsinočnim po kratki bolezni v najlepši moški dobi mirno v Gospodu zaspal. Pokojnik služboval je več let kot c. kr. notar v Mokrogu ter se je stoprav pred kratkim preselil v svoj rojstveni kraj, v Gornji Grad, kjer ga je sedaj bolezen na jetrih strmoglavila v prerani grob. Ivan Fischer bil je splošno spoštovan kot vesten uradnik, ljubezniv družabnik in vsikdar odločen in požrtvovalen rodoljub, katerega bo zlasti njegov rojstveni kraj ohranil še dolgo v blagem spominu. Ostavil je udovo in dvoje nedoraslih sinov. Bodi mu lahka zemlja domača!

— (Volitev v občinski svet.) Današnje dopolnilne volitve III. razreda udeležilo se je 111 volilcev in so dobili gg. Oroslav Dolenc 109, Ivan Tomšič 108, Ivan Hafner 107, Jakob Zabukovec 105, Ignacij Valentinčič 99 glasov. Ker ni bilo niti volilskega boja niti posebne agitacije, ni bila udeležba večja nego prejšnja leta v enakih razmerah.

— (K petindvajsetletnici „Slovenskega Naroda“.) Najodličnejši srbski beletristični list „Javor“ spominja se petindvajsetletnice našega lista z jako laskavimi besedami povdarjajoč posebno velike zasluge katere si je stekel „Slov. Narod“ s tem, da se je vedno oziral na kulturno življenje vseh Slovanov, v prvi vrsti na njih literarno in umetniško delovanje. „Javor“ prinaša v isti številki jako dober prevod znane Jurčičeve povestice „Telečja pečenka“ in sicer, kakor pravi uredništvo, u ime zahvalnosti, koju mu (Jurčiču) sa njegovim zemljacima dugujemo.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) napravi v četrtek, dne 20. t. m. ob 8. uri zvečer društveni shod v klubni sobi hotela „Pri slonu“, pri katerem bode društveni tajnik dr. Makso Pirc čital uposlano razpravo: „O igri“. K obilni udeležbi vabi vse čast. člane in prijatelje društva.

— („Narodni dom“ v Ljubljani.) Kakor čujemo, došlo je do včerajšnjega dne za „Narodni dom“ najrajst projektov.

— (Občni zbor okrajne bolniške blagajnice Ljubljanske) vršil se je v magistratni dvorani včeraj ob 9. uri dopoldne. Predsedoval je dosedanjí načelnik g. Weber, obrtno oblastvo je zastopal magistratni tajnik g. Šešek, zapisnikar pa je bil uradnik blagajnice g. Branke. Od 127 izvoljenih odposlancev delodajalcev in delopremnikov bilo je navzočih kakih 50. Načelnik g. Weber pozdravi delegate in naznani, da so izstopili iz okrajne bolniške blagajnice Ljubljanske vajenci za-

druge kovinskih obrtov in pa pomočniki čevljarke zadruge, ker so si ustanovili lastno bolniško blagajnico. Tekom leta se je nadzorovalni odsek odpoval in obrtna oblast je postavila na njegovo mesto g. mestnega knjigovodjo Terdino, kateri je ta posel izvrševal. Tajnik okrajne bolniške blagajnice g. Branke poroča o računskem zaključku za 1892. leto. Prispevki delodajalcev so znašali 6447 gld. 54 kr., prispevki udov 12.895 gld.; globe: 98 gld.; razni dohodki: 693 gld. 49 kr.; obresti od hranilnih ulog: 156 gld. 19 kr., rezervni zaklad koncem leta 1891. pa: 3.914 gld. 69 kr., skupno torej: 24.204 gld. 92 kr. Stroški pa so znašali: Bolnišne podpore, katere so se izplačale udom: 7522 gld. 87 kr.; zdravniki in kontrola bolnikov: 2745 gld. 58 kr.; lečila in zdravila: 1.608 gld. 64 kr.; oskrbovalni troški bolnic: 1.712 gld. 50 kr.; pogrebščine: 318 gld.; zavezi okrajnih bolniških blagajnic: 330 gld. 16 kr.; upravni troški: 2.776 gld. 45 kr.; odpisani inventar: 60 gld. 45 kr.; razni stroški: 244 gld. 5 kr.; rezervni zaklad: 6.886 gld. 22 kr., skupno torej tudi 24.204 gld. 92 kr. Vrednost imetja iznaša koncem l. 1892. v aktivah: Gotovina 31. decembra 1892. leta 580 gld. 92 kr.; pri mestni hranilnici naloženo 5.629 gld. 65 kr.; vrednost pohištva: 544 gld. 3 kr.; zaostali prispevki: 1.569 gld. 55 kr.; razna plačila na dobrem 118 gld. 6 kr., skupaj torej 8442 gld. 21 kr. Pasiva pa iznašajo: tirjatve: a) lekarne: 347 gld. 30 kr.; b) bolnice: 548 gld. 8 kr.; zavezi blagajnic a) za pretečeno leto: 274 gld. 77 kr.; za tekoče leto: 330 gld. 16 kr.; drugi dolgovi 55 gld. 68 kr. in sedanji rezervni zaklad 6.886 gld. 22 kr., skupaj tedaj tudi 8442 gld. 21 kr. Početkom l. 1892 štela je blagajnica 2543 delojemalcev, mej letom se jih je pridružilo 1437, vkupe 3980. Odstopilo je mej letom 1132 udov, umrlo jih je 20. Koncem leta je tedaj bilo 2828 delojemalcev. Početkom leta štela je blagajnica 615 delodajalcev, mej letom pa jih je pristopilo 87, odstopilo 68, tako da je bilo koncem leta 634 delodajalcev. Bolnikov je bilo početkom leta 41, mej letom je obolelo še 1418 delojemalcev, vkupaj torej 1459. Ozdravilo jih je od teh 1337, umrlo 20, koncem leta tedaj 61 bolnih udov ostalo. Načelnik gospod Weber opominja, da je pretekla dveletna doba, za katero je bil voljen odbor in on njega načelnikom. Izreka vsem iskreno zahvalo, posebno gospodom odbornikom, kateri so ga v njegovem trudopolnem delovanju podpirali, v prvi vrsti pa magistratnemu tajniku, obrtnemu komisarju gospodu Sešek in nasvetuje, naj zborovalci v znamenje zahvale vstanejo raz sedeže, kar se zgodi. Vrše se volitve po listkih. Izvoljeni so v upravo blagajnice gospodje: Anton Klein, Fran Kaiser, Josip Rebeck, Ivan Dražil, Luka Breskvar, Fran Kandare, Miroslav Kolman, Josip Pavšek in Ivan Perles. V nadzorstvo: Ivan Zakotnik, Fran Škof, Josip Korošic, Zdravko Urbančič, Fran Kunc in Ludovik Kljun. V razsodišče: Josip Ravnihar, Anton Zagorjan, Fran Macoratti, Avgust Kremžar in Ivan Zorman. S tem je bilo zborovanje skleneno.

— (Park pred Rudolfinim om.) Sodeč po tem, kar se je storilo že sedaj za park, bo ta jako eleganten in ukusen. Park sega od Rudolfinuma do hranilničnega poslopja in do zidu ob Fr. Ks. Souvanu vrtu. Vrata, vodeča iz Souvanovega vrta na Tržaško cesto, so se zazidala in namesto teh napravila nova poleg hranilničnega poslopja. V parku je posebno lepa srednja skupina, sestavljena iz raznih eksotičnih rastlin, za katere je mesto žrtvovalo lepo svoto. Rastline so kupljene v Gorici. Krasne so tudi eksotične rastline ob krajih. Vse bo urejeno ukusno in moderno ter kaže, kako sposoben je naš mestni vrtnar.

— (Nove stavbe.) Stavbeni mojster gosp. Filip Zupančič je že začel stavbo treh novih hiš za nunskim vrtom. Jedna teh hiš bo še letos na jesen gotova. Kakor se čuje, prodal bo nunski konvent venderle nekatere ogle vrta, tako da bo moči črto izravnati. — Mimo Rudolfinuma do novih hiš na Tržaški cesti se pokladajo glavne vodovodne cevi, kar bo kmalu gotovo. Kadar bo ta kraj zazidan, bo gotovo najlepši del mesta.

— (Včerajšnji kritični dan) nam ni prinesel nič nenavadnega. Bil je precej vetroven, okolu poludneva pripekalo je solnce, zjutraj in zvečer pa je temperatura bila primerno nizka. Kako je bilo drugod, nam še ni znano. Solučni mrak se pri nas s prostim očesom skoro opazil ni.

— (Velik požar.) V soboto popoldne nastal je ogenj v Stobu pri Domžalah, ki se je razširil vsled vetra in suše z grozovito naglostjo. Navzlic neumornemu delovanju petih bližnjih ognjegaških društev ni bilo moči omejiti kruti ognj, ker je manjkalo vode. Zgorelo je 13 hišnih števil z gospodarskimi poslopji do tal. Beda mej ubogimi pogorelci je silna.

— (Pojasnilo.) Glede notice o Litijški šoli v št. 85. našega lista, se nam je priobčilo pojasnilo, da nastopi g. Fr. Slanc iz Radeč svojo nadučiteljsko službo v Litiji koncem aprila t. l., kar se je dotičnim oblastim že davno naznanilo. — Vsled odhoda Slančevega pa ostaneta na štirirazrednici v Radečah samo dve učiteljski moči.

— (V kmetijski bralnici v Novem Mestu) bode v nedeljo dné 30. t. m. poučni govor in predavanje o strupeni rosi in o trtnem škropljenju z modro galico.

— (Iz Metlike) se nam piše dné 15. t. m.: „Sreča ne bo več“ tako se je mislilo, govorilo, celo stavilo. Pa evo ga! Na vse čudo pobelil nam je včeraj vse gore okrog do Kleka. Davi je kazal termometer samo + 1°R. Sneg se bode kmalu stopil, kajti ko to pišem, je toplo, brez sape. Včeraj je bil tudi vojaški nabor, a bil je že ob 11. uri predpoldne končan, saj gre vse v Ameriko. Malo jih je potrjenih, pa še od teh škilijo neki čez veliko mlako.

— (Nesreče.) Včeraj popoldne priredili so honoracijori Tržiški streljanje na tarčo. Trgovci in bivši župan Tržiški g. Friderik Reitharek je bil tudi mej strelci, a bil je tako nesrečen, da je namesto v tarčo zadel naznanjevalca, stoječega pri tarči v srcé. Mož je bil pri priči mrtev. — Pri Sv. Križu blizu Tržiča je bilo včeraj blagoslovljenje novih orgelj, in sicer se je to sveto opravilo vršilo ob obligatnem pokanji možnarjev. Jeden basacev je hotel znova možnar nabiti, ko se uname smodnik in šine fantu naravnost v obraz ter mu ga raztrga in ožgeu prav grozno. Minulo soboto zjutraj našli so v Bizovku gostača Fr. Lampiča mrtvega in vsega opečenega v postelji. Ker je bila železna peč preveč zakurjena, vnela se je postelja in se je Lampič brčkone zadušil ter se ni mogel več rešiti. Slišali so ga baje pomoč klicati.

— (Društvo „Edinost“ v Vojniku) pri Celji ima svoj občni zbor v nedeljo dné 23. t. m. v gostilni pri g. Karolu Vrečarju. Poleg predsednikovega slavnostnega govora obsega vsposed petje domačih in Celjskih pevcev in pa veseloigro „Župan“.

— (Grozna surovost.) V Trstu pokopali so te dni dve žrtvi nesreče, ki se je pripetila na angleški ladiji „Vindobala“ in o kateri smo poročali. Nesreča se ni zgodila slučajno, nego jo je prouzročil navlaš iz gole surovosti nemški mornar Steinke. Dva druga delavca sta še v smrtni nevarnosti. Umrli pretrpela sta grozne muke in jima je meso kar viselo od života. Da surovega prouzročitelja nesreče čaka zaslužena kazen, razume se.

— (Jubilej gospe Ružičke-Strozzi) v Zagrebu se je tudi v petek, ko se je predstava ponovila za „par“ lože, vršil jako sijajno. Slavljenka je bila zopet odlikovana z burim aplavzom, venci in cvetjem in je dobila od vseh strani mnogo novih in dragocenih daril.

— (Za steklino umrl je) v bolnici milosrdnih bratov v Zagrebu hišnik Heinzelnove žage Fran Turk, katerega je pred nekaterimi meseci ugriznil stekel pes. Ker se ni pravočasno lečil, ni mu bilo več pomoči.

— (Razpisani službi.) Na trirazredni ljudski šoli v Št. Rupertu oddaje se na novosnovanem paralelnem razredu začasna učiteljska služba. Prošnje je poslati do dné 1. maja okrajnemu šolskemu svetu v Krškem. — Na trirazrednici v Veliki dolini izprazneno je drugo učiteljsko mesto z letnim dohodkom 450 gld. Prošnje do dné 16. maja pri okrajnem šolskem svetu v Krškem.

Razne vesti.

* (Svetožar Hurban Vajansky.) Madjar Andreaszky, ki je zaradi dvoboja zaprt v Szegebinski kaznilnici, piše o Svetožaru Hurbanu v „Bud. Hirlapu“: Ne morem razumeti, kako je ta dobrodušni idealist prišel na glas kot nevaren agitator. Pesnik je v pravem smislu besede, ki se navdušuje za vse lepo, dobro in uzvišeno, naj bode to plod književnosti katerega koli naroda. Neobičajno dobrovoljen človek, vesele naravi, ki ga vsi ljubimo. Često se prigodi, da izgubi dobro voljo, zamislivši se v svojo usodo, tedaj pa se z iskrenim sočutjem tru-

Resno spolnovanje vseh dolžnosti je prvi pogoj vsake javne uprave, in ta čut mora prešinjati vsacega od prvega do zadnjega. Kjer tega ni, je uprava gnijala in se sama sebe uje.

Iz navedenih nazorov in razlogov se „Katoliško politično društvo“ ne bode udeležilo za letos volitev v občinski zastop in se za nje sploh prav nič ne bo pobrigalo ter ravno to priporoča svojim somišljenikom. Najboljši način, da se odpravi slabi občinski zastop je, da naj se kaže v svoji slabosti občinstvo še en čas — do siteda.

V Ljubljani, 14. malega travna 1893.

Odbor „Katol. polit. društva“.

Tako torej naši katoliški poštenjakoviči. Mi imamo le pomilovalen smebljaj za prepisano trditev manifesta „katoliško-političnega društva“, da je naša čreda v Ljubljani že majhna, da je postala narodno-napredna stranka polovičarska in bojazljiva, da bo vsled tega prej ali slej sama izginila iz pozorišča in da bi se bilo vsled tega odveč spuščati v boj s takim nasprotnikom.

Kislo grozdje! A tudi v ostalem motivacija prisiljenega klerikalnega štrajka ni niti srečna niti izvirna. Sumničenje „Slovenskega društva“, da se ne upa na dan pod lastno firmo, je v očigled zgodovini društva prenaivna, da bi bila vredna resnega odgovora. Osvedočena naj bo gospoda v katoliško-političnem društvu, da bo vsikdar visoko plapolal prapor „Slovenskega društva“, ki je v Ljubljani ob tla vrglo Missia-Mahničovo stranko, kader in kjer se bode treba zopet v bran postaviti protinarodnim težnjam; ako pa je društvo sedaj, ko je poražen v Ljubljani ultra-klrikalizem svetega Antona od Kala, prepustilo v znak svoje spravljivosti prvo besedo zopet staremu narodnemu volilnemu odboru, tedaj mu zamorejo očitati to le očitni sovražniki naše narodne stvari, zajemajoči iz Missia-Mahničeve sklade svojo politično modrost. Vse drugo, kar trdi in prorokuje v svoji strupeni strasti odbor katoliško-političnega društva, pa je golo sumničenje in obrekovanje, katero smo že pred leti zopet in zopet čitali v sličnih manifestih propale nemčurske stranke. Tačas se je nemčurski „Schlager“ glasil „Nationale Misswirtschaft“, danes pa se glasi v katoliškem plagiatu „slabo gospodarstvo narodno-napredne stranke.“ To pa seveda brez navajanja katerih-koli fakt in to sedaj, ko celó Nemci pripoznavaajo, da je v celoti uzorno urejeno mestno gospodarstvo in da se vestno odpravljajo tudi še zadnji nedostatki, pri tako velikem organizmu pač opravičljivi. A kaj je za resnico duševnim revam, gospodujočim v katoliško-političnem društvu, njim, ki hoté le izprazniti svoj žolč nad belo Ljubljano, ker je niso mogli zatemniti z mrakom svojega nazadnjaštva.

Uprav nesramno pa je v tem oklicu tistih dobroznanih „svetnikov“ katoliško-političnega društva natolcevanje gledé naše politične morale in dostojnosti in gledé orožja, katerega se je narodno-napredna stranka posluževala baje pri prejšnjih volitvah. Ti poštenjaki govoré tu, da se jim gabiyo „takratni prizori v Ljubljani še nepomene nedoslednosti in surovosti“, da smo uporabljali mi pri volitvah „vse surove strasti, s katerimi razpolagajo gotovi slojevi človeštva“ itd. — Stojte brumna gospoda, tu bili ste v svoji togoti silno neprevidni! V obeshenčevi hiši naj se ne govori o vrvi in surove strasti raznimi trgovskimi obrti — a odsotnost njegova nikdar ni trajala dolgo; kakor kragulj, s katerim je imel sešebno radi svojih očij mnogo sličnega, vračal se je v svoje gnezdo. Zaal je imeti to gnezdo v redu: povsod je bil o pravem času, vse je slišal in ukazoval, izdajal, odpuščal in pobotaval se je sam in nikomur ni odjenjal ni kopejke, vendar tudi več ni jemal.

Gostje niso se ž njim pogovarjali, a tudi sam ni rad tratil besed. „Meni so vaši novci potrebni, a vam moja hrana“, govoril je povdarjaje vsako besedo: „otrok ne bova skupaj krstila, ako je popotnik pojedel in nakrmil, ne posedaj. Ako si truden, spi in ne govori!“ Delavce je imel krepke in zdrave, a mirne in navajene; zelo so se ga bali. Nikdar ni sam pokusil pijače, a njim dal je o velikih praznikih grivenko (= 3 kopejke) na vodko, druge dni niso smeli piti. Ljudje podobni Naumu hitro bogaté . . . a v bleščeče stanje, v katerem je bil on — in cenili so ga na štirideset ali petdeset tisoč, — prišel je Naum Ivanovič po krivi poti . . .

(Dalje prih.)

ter prizorov nepomene surovosti naj ne očitajo svojim bližajikom ljudje, katerim je kazensko sodišče pritisnilo na čelo pečat politične goljufije. Mari sta bila pristaša narodno-napredne stranke tista poštenjaka duhovskega in posvetnega stanu, katerima se je pred tremi leti prisodilo štirinajst oziroma osem dnij prostega preskrbljenja na Zabjaku zaradi podkupovanja glasov za mestne volitve Ljubljanske? Mari ne sedi sedaj v odboru katoliško-političnega društva tisti pošteni agitator v duhovskem talarju, onega istega katoliško-političnega društva, katero se drzne sedaj očitati nam politično nedostojnost in nemoralnost? Pojmovi o izvestnih stvareh so pač v različnih „slojevih“ prebivalstva različni in toliko je gotovo, da se mi nečemo učiti dostojnosti in morale niti od ljudij, ki svoj rudeči kolar v ogenj mečejo na korist židovstvu pri južni železnici, niti od onih, ki prežé na zadnje trenutke starih devic, da se ne izgubi kak masten testament, s katerim se pomnoži potem slava cerkve in pa drobiž v lastnem žepu.

To je naš odgovor na strupeni pamflet katoliško-političnega društva v sobotnem „Slovenci“, v katerem se poleg stranke tudi sedanjí mestni svet grdi prav tako, kakor bi sedeli v njem sami roparji in sleparji, ki se debelé in masté z mestnim imetkom. A mestnega zastopa nasproti takim napadom ni treba braniti in le v čast mu služi, če si nasprotniki ne morejo drugače pomagati, nego z obrekovanjem in lažjo. Da bi zlezli iz svojih lukenj, ter javno tožili in dokazovali, tistega poguma pa ti katoliški obrekovalci seveda nimajo. Tudi to grozdje jim je prekislo. Takih zoačajev pa se bo po vzgledu Ljubljane tudi ostala slovenska zemlja prej ali slej naveličala — do siteda.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. aprila.

Tržaške volitve.

Morda še bolj, kakor razpust občinskega sveta, je presenetila Tržaške Lahone naznanilo namestništva, razglašeno v petek, s katerim se je namestništvo proklamiralo kot druga instanca za razsojanje o volilskih reklamacijah. Ako to obvelja, potem je situacija vsa izpremenjena, zakaj namestništvo bo brez dvoma ugodilo reklamaciji konservativne stranke. Če se uvrste v tretji volilski razred reklamirani konservativni volilci, katerih je okoli 450, potem je ta razred za progresiste izgubljen tembolj, ker je magistrat zavrnil reklamacijo 250 liberalnih volilcev ker je bila prepozno podana. Zanimanje za volitve je vsled tega postalo uprav grozničivo. Municipalna delegacija se je po daljšem posvetovanju brzojavno pritožila na ministerstvo, sklicujoč se na mestni statut, kateri veleval, da stopi na mesto razpuščenega obč. sveta municipalna delegacija. — Lahonski listi so kar potrti in napovedujejo novih presenečenj.

Češki deželni zbor.

Druga punkcacijska predloga gledé ustanovitve okrožnega sodišča v Slanem se je po nasvetu princa Ferdinanda Lobkovica odkazala odseku za okrajne in občinske zadeve. Proti temu nasvetu sta govorila mladočeški dež. odbornik dr. Kučera in poslanec dr. Vašaty. Zanimljivo je to, da je vsa staročeška stranka izvzemši nje voditelje Regra, Zeithammra, Mattuša in Tomka glasovala zoper ta nasvet, kateri je obveljal le ker so veleposestniki glasovali z Nemci. Prav pri teh punkcacijskih predlogah se kaže bolj in bolj, da veleposestniki niso več enakih mislij in nazorov s Staročehi. Ti so vsled tega v velikem strahu da bi osameli, ker bi to bila njih politična smrt. — V isti seji je Staročeš dr. Šolc utemeljeval svoj predlog o rabi obeh deželnonavadnih jezikih v notranjem poslovanju pri državnih uradih, kateri predlog se je odkazal posebnemu odseku. — Veleposestniki so vzprejeli nasvet za skupno posvetovanje vseh čeških strank želeč, da se konferenci predlože konkretna vprašanja. — Mladočeni mislijo nasvetovati splošno volilsko pravo za deželni zbor in bodo ta predlog v jedni prihodnjih sej spravili pred dež. zbor.

Nemška nesloga.

Nemški liberalci in naciionalci so si sicer v državnem zboru največji nasprotniki, v deželnih zbori pa še povsod sedé lepo zložno skupaj. Ta idila pa menda ne bo dolgo trajala. V Gradci je zavladala nezadovoljnost in naciionalci se hočejo ločiti od liberalnega kluba. To isto se bo najbrž tudi v Pragi zgodilo. Naciionalci so zahtevali, naj se iz kluba izloči poslanec Jantsch, češ da je v Libercah postopal za časa razpuščenega obč. sveta tako, da noben naciionalec ne more več ž njim sedeti v enem klubu. Liberalni klub je to zahtevo odklonil, vsled česar bodo nemški naciionalci ustanovili svoj poseben klub.

Vnanje države.

Prevrat v Srbiji.

V stolcem mestu kakor v vai deželi vlada popoln mir, kar je najsigurnejši dokaz za to, da je narod pozdravil prevrat z iskrenim veseljem. Liberalna stranka se je kar izgubila; nikjer ni več sledu o njej. Stališče metropolita Mihajla je popolnoma pokopano, tako da se bo moral pač sam umakniti. Govori se, da misli nova vlada zoper bivša regenta in zoper liberalne ministre sodno postopati, kar pa še ni potrjeno. Toliko je gotovo, da bo preprečila vsako maščevanje radikalcev in zato so bivši ministri še sedaj internirani. Program nove vlade je dr. Dokić preciziral v pogovorih z raznimi novinarji. Prva skrb jej bo, da zagotovi notranji mir in uveljavi zopet zakone in ustave. Zato bo pazila, da se bodo vršile volitve povsem svobodno, brez vsakeršnega upliva in potem vse sile zastavila, da uredi finančne razmere in spoh povzdigne narodno gospodarstvo, zadnji čas toli zanemarjeno od liberalcev. Obljubljene odprave monopolov ne bo vlada izvršila, ker bi sicer ne mogla izhajati, pač pa bo skupščini, čim se snide, predložila trgovinsko pogodbo z Avstrijo. Evropske vlade so nastop kralja Aleksandra simpatično pozdravile. Dokić je tudi zavrnil trditve nekaterih listov, da je prevrat se izvršil po uplivu ruske vlade, ampak rekel, da ruski poslanik ni ničesar vedel o tem, kar se pripravlja. Dokić je rekel, da kralja Milana že dve leti ni videl in da ta na prevrat ni čisto nič uplival. Kraljici Nataliji pristoji sedaj pravica, vrniti se k svojemu sinu na Srbsko, Milana pa več ne bo. — Zanimljivo je, kar pišejo glasila raznih vlad. Italijanski in nemški listi sodijo prevrat jako hladno. Dunajska „Presse“ in „Fremdenblatt“ pišeta zelo rezervirano; vidi se, da jima stvar ni všeč. Drugi listi, na čelu jim „Pester Lloyd“ pa mislijo, da je ves prevrat delo ruske diplomacije in kralja Milana.

Dogodbe v Belgiji.

Krvavi izgredi v Bruselju in v drugih mestih se neprestano ponavljajo. V Bruselju so vse prodajnice zaprte; izgredniki razbijajo vse po kavarnah in gostilnah. Razburjenost narašča vedno bolj in le z naporom vseh sil ubranili so doslej orožniki in redarji, da izgredniki niso mogli pred kraljevski dvorec. Rañjencev je že več sto. Tudi na deželi vzdržujejo le iz težka red. Doslej štrajka v Bruselju 80.000, v Gentu 30.000, v Charleroi 30.000, v Monsu 25.000, v Lutihu 20.000, v Viviersu 20.000 delavcev, a to število se še vedno množi. Odsek za premembo ustave se bo najbrž odložil za Nyasenov predlog, ker so se progresisti izrekli zanj in mu je tako dvetretjinska večina zagotovljena. Nyssen je predlagal pluralni sistem, po katerem bo vseh volilcev 1,200.000. Ali bodo delavci s tem predlogom zadovoljni, je drugo vprašanje. Zbornica se bo v četrtek odločila.

Nemška vojaška predloga.

Odkar se je raznesla — opravičeno ali neopravičeno, to ni dognano — govorica, da se pogaja nemška vlada s katoliškim centrom zaradi vojaške predloge, začelo se je v tej doslej vedno tako jedini in složni stranki neko živahno gibanje. Pruski katoliki bi se morda še sprijaznili z vojaško predlogo, ako bi se jim za to dale druge izdatne cerkvenopolitične koncesije. V južni Nemčiji pa piha povsem drug veter. Južnonemški zlasti bavarski katoliki se silno upirajo vojaški predlogi in na nekem volilskem shodu v Monakovu je poslanec in urednik Frick naravnost grozil, da se bodo bavarski katoliki ločili od svojih pruskih tovarišev in ustanovili posebno katoliško stranko za Bavarsko. V takih razmerah je težko verjeti, da bo nemški centum žrtvoval strankarsko disciplino in moč in vladi na ljubav glasoval za vojaško predlogo.

Dopisi.

Iz Celja, 15. aprila. [Izv. dop.] (Zopet nekaj o naši gimnaziji.) O naši gimnaziji slišalo se je v zadnjem času že marsikaj, kar njenega ugleda in napredka ne more posebno pospeševati. Da je ta zavod v kratkem času dobil dvomljivo slavo najbolj razupite srednje šole v Avstriji, in da se morajo celo inozemski listi pečati s škandali, ki se godijo na tem zavodu, ta zasluga gre v prvi vrsti Njega breznakačnosti, gosp. ravnatelju Petru Končniku. V njegovi želji, da bi sam sebe povzdignil, mu je zavod, ki mu je poltrejen, deveta briga. Jako priljubljeno sredstvo pa, da bi se višjim krogom prikupil in potem z njih pomočjo plezal višje, mu je mej drugim tudi strastno zatiranje vsega, kar ima na naši gimnaziji slovensko ime, da, ne samo to, kar ima slovensko ime, ampak že slovenska imena kot taka so mu postala neznosna. Prav jasno kažeta to sledeči dve dogodbi iz kronike naše gimnazije.

Tukajšnja gimnazijo obiskuje tudi slovenski dijak z imenom R. Ta dijak, slovenske matere sin, pisal je svoje ime, kakor se glasi, s pravopisom svojega maternega jezika. Kdo bi mu mogel to tudi braniti? Vender naš mogočni ravnatelj, ki se upa

dimo, da razveselimo Slovačka — tako ga nazivamo. Vzprejema jako mnogo raznih časopisov, mej njimi tudi nekoliko ruskih, največ pa književnih in ilustriranih listov.

* (Zadnji potres v Srbiji) je bil najsilnejši, kar jih je bilo poslednjih 80 let ter je napravil veliko škodo posebno v dolini Morave. Zemlja se je razpokala na mnogih mestih in iz špranj 8 cm širokih vrela je voda in gošča. V Svilajnacu se je zemlja gibala skoro celih pet ur, v Šabari pa se je odprlo kakih 40 razpoklin. Strah mej ljudstvom je velik, ker najstarejši ljudje ne pamtijo takega potresa.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 16. aprila. Sinoči bile odstranjene straže pred hišo bivšega liberalnega ministerskega predsednika Avakumovića. Kmalu potem zbrali se nekateri liberalci, hoteč prirediti manifestacijo, a vojaštvo jih je takoj razgnalo. Liberalna stranka protestira v svojem glasilu zoper prevrat. Vsled tega protesta izstopili iz stranke bivša ministra Gvozdić in Alković in 23 somišljenikov. Danes bila v stolni cerkvi slovesna Božja služba, katero opravil metropolit z veliko asistenco. Navzočni bili kralj, državni dostojanstveniki, Garašanin in general Horvatović, od liberalcev samo bivši vojni minister general Bogičević. Na ulicah se zbralo nad 20.000 ljudi, kateri vsi kralja entuzijastično aklamirali.

Dunaj 17. aprila. Stambulov, Grekov in ves na Dunaji zaostali del Koburžanove suvite se odpeljali v Florenco.

Berolin 17. aprila. Cesar se vrnil iz Kiela.

Bruselj 17. aprila. Pri včerajšnjih izgredih bil župan ranjen, a ne opasno, tako da mu ni treba ležati v postelji. Zvečer ni bilo večjih izgredov.

Tuji:

16. aprila.

Pri **Malté:** Dr. Klimek, Singer, Förtman, Schuldes. Sernek z Dunaja. — Drobac, Čutorilo iz Zagreba. — Lindner, Klement, Bogar iz Brna. — Langhamer, Ruhla, Fekonja iz Trsta. — Pučnik iz Kranja. — Beharek iz Gradca. — Braune iz Kočevja.

Pri **Slonu:** Fritsch iz Beljaka. — Šerko, Verli iz Cerknice. — Antončič iz Tržiča. — Loretto iz Kamnika. — Finger iz Plzna. — Gutman z Dunaja.

Pri **južnem kolektorju:** Schmidl z Dunaja. — Primožič iz Vipave.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. aprila	7. zjutraj	743.4 mm.	— 1.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	740.6 mm.	13.6° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	740.8 mm.	6.8° C	sl. jzh.	jasno	
16. aprila	7. zjutraj	741.7 mm.	12° C	sl. szh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	18.8° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	738.8 mm.	9.8° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 63° in 9.5°, za 2.8° pod in 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 17. aprila t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98.50	—	gld. 98.25
Srebrna renta	98.15	—	98.25
Zlata renta	117.35	—	117.15
4% krona renta	96.90	—	96.65
Akcije narodne banke	984.—	—	986.—
Kreditne akcije	347.—	—	341.50
London	122.50	—	122.35
Srebro	—	—	—
Napol.	9.75 1/2	—	9.73 1/2
C. kr. cekini	5.79	—	5.79
Nemške marke	59.90	—	59.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	148 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	198	—
Ogerska zlata renta 4%	115	85	—
Ogerska papirna renta 5%	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	129	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	201	50
Rudolfove srečke	10	24	—
Akcije anglo-avst. banke	200	154	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	269	50	—

Naznanjam tužno vest, da je moj preljubljeni soprog, gospod

Ivan Fischer

c. kr. notar v Gornjem gradu

dne 15. t. m. ob 1/10. uri zvečer, po kratki a mučni bolezni, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bude dne 17. t. m. ob 4. uri popoldne.

Preblagi rajniki se priporoča v pobožno molitev.

Gornji grad, dne 16. aprila 1893.

(414)

Ana Fischer.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem prisrčna zahvala za izkazano sočutje ob smrti našega nepozabnega gospoda

IVANA BAROLO

policijskega nadzornika.

Isto tako vzprejmita darovatelji vencev, kakor tudi gg. pevci in vsi udeležitelji spreveda zahvalo od

(413)

žalujočih sorodnikov.

V Kodelovem gradu pri Ljubljani

dá se več

vinskih kletij

takoj v najem.

Poizvé se natančneje v gradu.

(894—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 10 " popoldne v Kamnik.

" 7. " 00 " zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 06 " dopoludne iz Kamnika.

" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—81)

Učenec

se takoj vsprejme v tukajšnji kavarni.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (410)

Komptoirist

izurjen delavec, nemščine in slovenščine zmožen, z lepo pisavo, **vzprejme se takoj.** Taki, ki so izurjeni v stavbni in lesni stroki, imajo prednost. — Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. (412—1)

Učenec

dobro izurjen v računstvu, z lično pisavo, se takoj sprejme v trgovino z različnim blagom in zalogo tobaka. (393—2)

A. Casagrande v Ajdovščini.

Sadenje ameriških trt!

Mladi varovanci „družbe za odpuščene kaznjence v Mariboru“, kateri so se teoretično in praktično izučili požlahtnenja vinskih trt in so že več tisoč ameriških trt požlahtnili v občno zadovoljnost in tudi drugače kmetijstvo dobro razumejo, iščejo službe in zaslužka.

Odbor si usvoja p. n. vinogradnike opozoriti na imenovane nesrečneže. Vse drugo pove odbor družbe v c. kr. kaznilnici v Mariboru.

Odbor družbe za odpuščene kaznjence v Mariboru.

Razglas.

Občina Loka pri Zidanem mostu namerava graditi

domačo bolnico.

Povabljeni so najuljudnejše ti ti strokovnjaki, ki bi hoteli to delo prevzeti, v **četrtrek dné 27. aprila t. l.**, popoldne ob 2. uri. Podjetniki, ki že to zgradbo prevzeti, seveda po ugodnem proračunu, naj se obrnejo na županstvo Loka pri Zidanem mostu (Laak bei Steinbrück), kjer se jim več pové o tej zgradbi.

Županstvo Loka pri Zidanem mostu

dné 14. aprila 1893.

(415—1)

V mali dvorani v „Tonhalle“.

Vsak dan

razstava
velike astronomske
svetovne ure.

Predava se o tem zanimivem umetnem delu točno v nastopnih urah: **dopoludne** ob 10. in ob 11. uri; **popoldne** ob 3., 4., 5 in 6. uri.

Ustopenina:

I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr. — Otroci, kakor tudi vojaki do narednika plačajo polovico. (335—4)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Blûze

za **gospé** in **deklice** v najbogatejši izbéri in najdražestneje iz svile, voilč, batista, satina in cretona narejene pri (390)

Ljubljana. **J. S. BENEDIKTU** Ljubljana.

Razpis službe

občinskega zdravnika

v občini **Ajdovščini**, obrtniškem kraju na Primorskem.

S to službo spojene so sledeče plače: Oč občine Ajdovske 300 gld. in prosto stanovanje, iz blagajnice delavskega podpornega društva 100 gld., iz okrajne bolniške blagajnice 200 gld., od slav. deželnega odbora za vsakoletno cepljenje koz čez 100 gld. Dalje dobival je zdravnik iz denarnice iz bolniške blagajnice v tovarni (prejnice) 450 gld. Gledé te službe ima se pa dotičnik sporazumeti z vodstvom tovarne.

Dalje uživa zdravnik še mnogobrojno gmotno privatno prakso celega okraja, kjer je jedini zdravnik.

Prošnje za to službo imajo se **do dné 31. maja t. l.** poslati tukajšnjemu županstvu.

V Ajdovščini, dné 12. aprila 1893.

(389—2)

Županstvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.